שאול אלתר
ת.ד. 41160
עיה"ק ירושלים

בס"ד, ח' מרחשון תשפ"ד

למשפחת שפירא היקרה, הורי הקדוש הגיבור ענר אליקים הי"ד.

הרשו לי לטפטף טיפה של נחמה לכם ביגונים שלכם.

בפתגם אומר: צרת רבים - חצי נחמה, אך האם זו המידה הישרה, וכי אדם מתנחם רק בידיעה שלאחרים צרה צרה, אתמהה!

אך בנוגע, לדעתי, באבל בכלל, נכנסים שלא ברצון בהרהורים ותהיות, אולי ואם היה כך וכך, ונקטו דרך אחרת כאלו וכאלו, מה היתה התוצאה, מחשבות אלו קשות ומדכאות. אך כשהאירוע הוא בהיקף נורא כל כך, אבל של כלל ישראל ושל כל יהודי באשר הוא, מבין האדם המאמין שיד השגחה עשתה זאת, ובנו, בהקריבו בגבורה את חייו ובהציל אחרים הוא חלק מתכנית אלוקית בלתי מובנת ובלתי מושגת לנו.

אבי, הרבי מנחם זצ"ל, הזכיר באבלו על בנו - אחי ז"ל שנהרג בתאונה, את מאמר חז"ל בנוגע להורים שאבלו בן ר"ל: "ישנם גמלים מזדקנים הטעונים בנאדות מעור גמלים צעירים" (סנהדרין נ"ב), בלשון הפתגם, שבמרוצת החיים - יש שהצעירים נקטפים לפני הזקנים, אך אבי זצ"ל הסביר את תוכנו הפנימי: הגמל, ספינת המדבר, למוד תלאות יותר מבעלי חיים אחרים, במסעותיו במדבר, והנה עליו לשאת גם את אובדן צאצאיו. אבל השי"ת, האב הרחמן, יחזק רוחכם וירפא שבר לבבכם, עדי יקויים בנו הבטחת השי"ת, ונקיתי - דמם לא נקיתי, וד' שוכן בציון.

המשתתף בצערכם
שאול אלתר